

[Jørgen Tved]

lidt sent, at man henvender sig til den israelske regering og beder den om at overholde nogle FN-resolitioner, som den for det første har kendt i adskillige år og for det andet klart har givet udtryk for at den ikke agter at følge.

Vi har også på det allerseneste oplevet, at man har nægtet FN's embedsmænd at komme til nogle af disse områder og flygtningelejre, så FN ved selvsyn kunne overbevise sig om, hvor katastrofal situationen ser ud.

Derfor synes jeg, udenrigsministeren skulle overveje, om der ikke skal lægges yderligere pres end blot at henvise til en konference. Daglig oplever vi, at unge mennesker bliver dræbt, fordi de israelske besættelsesstyrker optræder med en brutalitet, som man skal tilbage til perioden 1940-45 for at finde lighedspunkter til.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg tror, hr. Jørgen Tved har misforstået mit svar, når han siger, at det er lidt sent, man reagerer. Mit svar og min beskrivelse af de henvendelser, der er foretaget, relaterer jo kun til de helt aktuelle begivenheder. Det burde være hr. Jørgen Tved bekendt, at man også ved tidligere lejligheder – mange endda – både fra Danmarks og De Tolvs side har rettet henvendelser, når der var behov herfor.

Hr. Jørgen Tved siger, at der burde lægges yderligere pres. Dertil vil jeg sige: lad os vente og se, for jeg er da overbevist om, at den israelske regering vil lade sig påvirke af, at en kreds af venligsindede lande udtrykker så dyb en bekymring, som der er tale om her, og ikke mindst når bekymringen også udtrykkes af regeringen i et land som Danmark, der jo har sine meget nære og dybt venskabelige bånd med Israel. Netop udtrykt bekymring fra den slags gode venner er noget, man må formode der høres særlig godt efter.

Ole Espersen (S):

Jeg synes, den danske regerings holdning hidtil har været ganske fornuftig, og har ikke noget at beklage mig over i den henseende, men i anledning af ministerens seneste udtalelse om, hvilket indtryk det kan tænkes at gøre på den israelske regering, vil jeg sige, at det desværre er en kendsgerning, at den israelske regering både i relation til os og i relation til USA – i relation til det internationale samfund i det hele taget – klart har givet udtryk for, at man over-

hovedet ikke ønsker på nogen måde at lade sig påvirke af den internationale politik. Vi så det i dansk tv for et par dage siden, og jeg synes, det var en ubehagelig overlegen måde, hvorpå et betydningsfuldt regeringsmedlem i Israel afviste på nogen måde at tage hensyn til de protester, der er kommet fra det internationale samfund. Derfor vil jeg spørge ministeren, om tiden ikke er inde til, at vi må overveje – også på EF-basis – at foretage en eller anden form for økonomisk sanktion over for Israel.

Jørgen Tved (FK):

Jeg bemærkede også, at ministeren sagde »vi har tidligere« osv. Jamen så må man konstatere, at de initiativer, som vi har taget tidligere, åbenbart ikke har hjulpet. På den baggrund vil jeg gerne tilslutte mig det, hr. Ole Espersen lige netop har sagt: Er det så ikke på tide at gå til andre former for sanktioner, som vi jo har oplevet Danmark har taget i andre situationer, hvor man mente, at folkeretten blev overtrådt? Man kunne nævne lande i Europa, hvor Danmark har reageret med en helt anderledes hast.

Jeg vil gerne spørge ministeren direkte: Hvor længe skal vi vente og se? Hvor mange drab skal der endnu foregå, før ministeren mener, tiden er inde til, at der skal andre sanktionsformer til end blot en konference i en fjern fremtid?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg deler beklagelsen af, at det synes at have været så vanskeligt at gøre indtryk på den israelske regering, og jeg deler beklagelsen af, at det ikke har været muligt at skabe en bredere forståelse for, at en international fredskonference kunne bane vejen for den brede politiske løsning, som efter den danske regerings mening fortsat er den eneste udvej på situationen i Mellemøsten.

Men når man begynder at tale om økonomiske sanktioner, som hr. Ole Espersen og hr. Jørgen Tved nævner det, tror jeg, at enhver med kendskab til situationen vil vide, at det ikke ville gøre noget indtryk, at det ville ikke føre til, at man opnåede de ting, som man ønskede at opnå, og alene af den grund tror jeg, det ville være en meget dårlig idé at gribe til økonomiske sanktioner.